בסוד שיח
The Like

אפשר לסמוך על ההורים

בשבת האחרונה (ז'יתו) והארחתי בסלון "בית-עין" שמך סיפ, במסגרת שבת חנ. שתי המשפחות הדתיות, מהדתות ביותר בביבור ה'לישוב". אבי הבלה, חברי מילדות - משפ' חיש בחוגים הפוליטיים בארץ ובלונדון. אבי החתן ידידו לו בקשת רחמו של תושבים בישראל ובארה"ב. ולא כתבתי את השורות האחרונות כדי לשאוב אלא לבין את מידת מעורבב הם בביבורים שנים והיחסים קרובים מאוד למחדרנה לשורת הדר הדתים. והתעניינו בהליכי היחוב הזה. והקורה: השרטן מאשמותן הניע למחרי הבלה את הבחור לשני הצדדים הפלו בדקים הסב איך הצדדים למחדים, מתנגדים, נראים, סב המשפחות ולפי הן מחברות, ולא תשאירו פינה שלא הערו אר תה. לאחר שנמחים השלב הזה, נפגשו בני הזוג ואחדי מספר פגישות שאפשר למנות אותן על כף יד אחת, החליטו שאכן חתרנה.

אל השבת הזאת הזמנו כמה זוגות צעירים, וחבם מהאנף והלילאי של השמח והתבדר כי כולם עברו את אותו הסלול: הוחרים שמעו על השידוך המוצע, ברקו באחרה שחדי את כל הבתונים עד כמה שחרבר אפשר", האו ניתן את יחוק והצעיר חד בעירה בפנאי, ובהוב הסקרים הזחרים קלקו. לטעמם של הבן זוג בת.

בעוד שאצל הצעירים פגישות הזיכרות, בדרך כלל, אינן שלות על פעם אחת ולשעך 20 דקות-שני שעה, הרי שאצל הלילאים "ערבים" לחיבאנה 3-5 פעמים.

האל יפארו לי ב"חרים שלום בובל" וכי מרוכר בניפאלן בבפיה סמיה, שתבליחם הבאת באמצים לעולם. לא היה ולא נברא. חיים מתוך אובנה, בבבר הדרי האם יש נפילות זה קודה כפי שקורה אצל הצות שחי חברי לניסיון במקור שנחשבנים. ואיך הפישה הזאת הפלייה הנארכה יכיכו אנשים הזחרים: מי כמוכו מכיר יחבר את הבן/ הבת שלכם מי יחבר מאחנו רצה מעמחת/ת כאיש בפנים בני הזוג ראשי מרכזים ביניהם לו? הבית השתיר, כיצר עליו לחזראות פנים את זה הצדים בחר קיים, בחוצים את הפרצניות, מנגן הפיכה וכיוב' הנגבשים הד לבח.

אנחנו עמחות כ"ישפה" בפיחות הדתית מפלאות את מקום הצחרים ולעתים קרובות בחפלחה, הפשה רשמה "שפה" הישנים הראשים לציין, ובכל זאת מעניין לדעת מדע בביבור שלנו, בדוב הסקרים, דחזים הבבישות את ב'שני הצדים לשדך לחם בני זה. האם הקשר אפלחן בין בניפ'זרים פחת סב מאשר אצל הביבור הצדי-ישראלישי, בגלל המאמצים הראשים של הצדים לנשניות הדתבמסות בלבליחן או שמא הצדים בחברה בעברת מקטנת בב"ע וביב"ם) יצדים פסיבנה של "לא-יבולחת" לכל מי שאינה/ה מצליח/ה למצוא את בן/בת הזוג/ה ללא מתוכיפה

ואיפה ה"ישר סח"?

פלשנים: "אחה מכיר שבע חדחת קרובה ושבע רחחת אחר רה לבחלן אחילב, ובכל זאת, למה שלא תבחוב אחו מילה טובה על אפי אחם, על הדפשנים שלו מול האחר".

"החזאים נתנו ריח"

בעקבות פנייתי למקור המדובר, "החזאים נתנו ריח", שהי מהנה לראובן שהציל את יוסף מן הבור "על פתחינו כל מני ריח" - זה נר חנוכה, נתקבלו השובות בכחב ובע"פ, ומסתבר כי כל הנחלים הפלנים למדרש פליאה.

השובה מלאה ומקיפה הביעה מ"ר יעל לוין הנה הין כאן: החלק השני של המדרש מתעכר בכוכה קחב בפירוש שיר השירים הביחם לו' אלעזר מחדעיחא: "ועל פתחינו כל מגדים, מגזה שפיעין על הפתחים מחחה הר הנוכה? ומצא בהקפות השלם, אצר פירוש בעלי הפקפות, הנש מגילות, שיר השירים/חה, מפחרה הב יעקב גלים, ירפלים הפ"א, עמ' קמה, ברור כי פירוש זה קדם בחיבה לנוסר במדרש פליאה.

את יסר הדרשה יש לראות באאור בשבת כב ע"ב כי יש להביא את הר הנוכה על פחח הבית: "הנר רבנן הר הנוכה מצוה להביאה על פחח ביחו מבחוץ".

תשובה: כי שעשה מלאכתו צריך לקבל שכרה על השבה כבר כמה פעמים רציתי לפרסם על נושן שלומאבסקי בעניינים מסוגג הזה והעירו לי "זה לא בפסגת עמדתך".

הבעה "אבל חברי שאם אפי היה נבשל, כולם היו רוקים על חים שלו - או למה שלא יזכה ב"ישר-כח"?

תשובה: "אחה צודק, בחלם מגיע לו "ישר-כח", ושמעתי הרבה טלים חמח על אבי צודק). "ישר-כח".

מה לישיבת הסדר ולאוח ממנהיגי אגודת ישראל?

ביום רביעי בשבוע שעבר, והתקיים בהיכל שלמה בירושלים, סקס השקת ספרו החדש של "ישיבת שיח" ומשנתה הקרא "שיח יצחק", על שמו של הרב ד"ר יצחק בריאר ז"ל. באירוע נישאו הקרים על החיבור שבין זה לזה.

הרב בריאר (אחיו של הרב"צ - מנהיגאב השלם) נבדו של רש"ר הירש ז"ל, והה חדר, ואפילו אמש ציינו, הוא התגבר לשואשה הלאומנות של הציונים, כיחן שלמעשה, עם ישראל נוצר במעמד הר סיני, בהיכר של ה', ואינו עם ככל העמים, שאינו עם כל עוד אינו יושב בארצו.

כיצד, אם כן, מגיע שמו של רב כזה לשמה של "ישיבת הסדר", והתגלה בשתיחות ובשיחה של "שלום ואחדה, עם העולמות שסביבנה

הרב בריאר כונה "הציוני האמני ביותר". הוא הזה שהציונות לא תחזיק מעמד, והציפה באאוחזה בדברי ימי האומה. מסגר כח בשמחו, והזה בח, באים גחול, ושפן שהצדה בלפני היא מעין אישור שהעניקה הזשגחה לחנועת הציונית. הוא המשיך להחנגר לחפיסה הלאומית של הציונות. יחד עם האת, הרב בריאר ראה בציונים את שיחיו של העם היהודי בארץ ישראל, אפי בחב, על רקע השכלחנו החחרנית והמשפטית, חוכנית לחר קה לפרטת היהודית, המשפחתת על חיקי החזרה והחלכה. על המשפ, "חזרה עם הדך ארץ" שהיה שגור בפי רבני נרטניה, אשר מקחד במשנת הרב הירש, הפסיק ואקא "חזרת עם הדך ארץ ישראל".

ובקראות שלו בחרבות האירופית, ובעיקר בפילוסופיה של עמנואל קאנט, נראית לנו היחם בפחרות את ההשקפה הצדית המנוקה שלו. אך הרב בריאר-ביטא בחליכותיו ובכחביו את הר בילה לחבר ולקשר בין הסביבה הפילוסופית והחרבותית של הזמן, לבין עיכר החזרה המסורתי, והשמירה על היום המצוות והחלכה.

ישיבת שיח יצחק, בראשות הרב שב"ר (שמעון גרשון רוזנבר הן) והרב יאיר הירשום, ראה באירועה זה, של מחיבת מקח לשת לחלכה, עם-פחיחות לנעשה בעולם האמתי, והבחרתי, האחדה החערבחי, את עיקר האחר שמציבה לפנינו התקשה הנוכחית. הישיבה שוכנת בגבעת הרבן, ומהווה את הגבול של העיר אפרת עם הכיר בית לחם.

(מחבר: אלעזר רוזנבריג, מנהל הישיבה)

"מיד היה דן דיני נפשות"

הגה"ק רבי אברהם מרדכי ירושלם זי"ע, אב"ד ראבראוסיל, היה בנו של הה"ג רבי צבי הירש, שהיה בנו של רבי מאיר, מגיד מישרים הק' חר רוב. אמו רבי מאיר, סבו של רבי אברהם מרדכי, נמנה בין החברים קרי שו של רבי אלימלך מליז'נסק, בעל 'נועם אלימלך' זי"ע. בירחון החסידי "היכל הבעש"ט" (מאמר לכשנת החשירות, חולדחיה וגנזיו) מאיר הרב יעקב מאיר מרדכי פעלישטיין (ברוקלין, נ'יורק) את דמותו של רבי אב רחם מרדכי, מאיזנו כה מוכרת בכשרות החסידות הנשמה.

רבי אברהם מרדכי נולד בערך בשנת תלין ונפטר בשנת תרי"ה. עד לשואה נשתמרו שלושים וחמרים גדולים שהניח אחריו בכל מקצועות התורה גם שרת. המעיד עליו שנהי וב"ד שלמה סילמלברט, אב"ד ראב' ראשילצ "מלבר והיתה באחן היה גם איש שלא ועך היום שמו עמר במעשה של אגדות שונות המעמידים אתו באותה שורה של אישים יחחי סגולה שבעמ"י".

רבי אברהם מרדכי היה חברו הנאמן של הרבי ר' חיים מילך (שלימלך) מרחנוב חחי נחבנים לבחנה רבליחם ביחר לאפסא (לחיה"ק בעל "אוהב יש ראל זי"ע) וולובלין (לחיה"ק החורה שלמלין זי"ע). שם באחם מביחים נחנו ללקט אבנים קטנות וחמסלול הליכחם פיחרו את האבנים כדי לסמן לע' עמם אח"כ וחדך "שלא יסבור וחכם בחורה לביחם".

רבי אברהם מרדכי גם נסע להיה"ק, רבי מנחם מענדל מרחמנוב ונפטר ובקה בו חיבה יחירה נדעה לו מרבו זה. אבך מפורש: בשחלך באחר חי' מים לקבל פני רבו בויטעוב, היה חנעה בדרך ולא ידע אישה הוא האנא לפנות, והה עמר במבוכה עצומה על אם הדרך. חנה, כאשר ביחי לעצמו קלפחר פני רבו, או נפחחו עיניו וראה שעומר על קבחות נחצים. יצא משם ושוב מצא חיכו לרימעוב.

ב'דברים שבעים' מובא שאם עשה אילה ירידנחה ולא רצו לבחים את פסקיהם, מיד היה הן (ח"ו) ריני נפשות, ופחרו ממנו עד למאוד להחריס נגדו. היחר היום ובא אילו בבקשה-אל הפריץ שלו שיחן לו הנחה בדמי חמי כיוה יען כי הפסיד אצלו רבוש חמן רב האמיתה אינה שווה עוד את הסך כמ שהוא משלם ונחבע לשלם. בעודו מדבר דופ הפריץ את היחוד בגמות והשבה, באין אושר ודברים. בכדי לו פנה לה"ק מראבראסיל לעצה וברכה, רבי אברהם מרדכי הזהיר לו ללכת עוד הפעם אל הפריץ ולבקש שוב את הנחתו. הלך והשרון היכה אותו מכות נמרצות. פיסר האיש לרבי אברהם מרדכי את אשר אירע וביקשו שילך בשלישיות. לקח עמו האיש שני עדים נאמנים אשר יוכלו להעיד על כל השינ ושיח שלו עם השרון. כצפוי, שוב היכה אותו הפריץ וסילק אותו מעל פניו. חזר השיכר אל רבי אברהם מרדכי עם שני עדיו ותיאר בפניו את כל אשר אירע לו. אמר הרבי אם כן אני אזיז אותו רין-ודברה. מינה לו הרבי (לפריץ) סניגור, וה תוכ הקלה מעמותיו והסניגור הביע את עמרת הפריץ והעדים פיפרו כיצר הכה האיש בירי הפריץ. פסק הרבי את רינו לאמתי. בן נח אחוכ תן זו פיתתן, וכן נח שהיכה את ישראל וריב פיתה. בזמן שלא כבוי ושלא נשמע כי הפריץ מח ר"ל בפיתה תכוסה והיהודי נשאר בתוך האחוה כאשר רצה.

רבי אברהם מרדכי היה מתפאר כי אין לו מושג בינ' רבריפ: צורת אשר, צורת נכרי, צורת מכבע. כשהיה מסתכל בפניו של אדם היה רגיל לומר: אני מכיר אותך כבר שנה גלגולים.

לעת וקבנו היה לאדמו"ר מפרמסם וביעד שביעי נפקדו הו לו שני שנפים, הרי שלעת וקבנו היה לו רק אחד. ישאלוהו, היהכן, אשבא מפי תבראי ענה לשואלים: בילחחי היה בי כח לשנש שני שנפים. עתה, לעת וקבני בבר תש כחי הלא אוכל עוד לשנש רק שנש אחר...

שובבי"ם

ביום הראשון שחלף חל היום הראשון למניין פרשיות שובבי"ם ושנות, הארא, בא, בשלח, יתרו, משפחים.

"ימים אלה, עליכי האריזל", מסוגלים לתקן את החטא הקדמי שרבים נבשלים בו "פגם הברית". מתחילים בפרשת שנות לפי שקראוהו בה מעניין שעבוד מצרים", שעליהי נתקן פגם ברית הראשון ומסיימים בפרשת משפחים, שבה מרומה על ענייני עבדות והמזכירים את שעבוד מצרים.

"האלה שמות בניישראל והבאים מצרימה" ראשי תיבות: "שובבי"ם. מצרימה את "יעקב איש וביתו" - סופי תיבות: השלג"ה.

ומאז ואיל המסובל הרב רחי בצרי שליט"א (ישלח "השלום") להבריח ברבים על התיקנים שהוא עורך בימי השובבי"ם ("תיקון הזוהר"), ויהו המתקנים בעיקר מבין המסובלים הספרדים, כל אחד ומנהגיו.

בשנתיים שלוש האחרונות, הנושא הזה של הזמנות מלפנים בברית קרש, מצרי פלוסרי יחסם של "המשגיחים" בכמה מישיבות קשורה והם מסלים בסניגה זו בעיבנות רבה, בירחע ובכשרון רב.

בביבור הצדרי נפתחו ער"נים למניחם המאפשרים לרחוקים ואברכים לסלף בלי להזדחות, כדי לבקש הזדמנה ועצה אם כשלו בענ"נים המצ' ריכים "תיקון חיסות".

גם בביבור הצדרי תקלו נתבים את הדעה לאפשרות קיומה של הבעיה רק בשנים האחרונות, ומסתבר כי הסלאנים הסלאדלדים ואדנתנו הם הסיבה העיקרית לבסלים בתחום הזה. לא מעט סרבניות משפחתיות נגד נעי הדחות להחנות הסלאנית לסיע בחיל"ת אברכים חדרים מיוחנים.

מהעורת אדמ"ר ומסידים